

- Sbor!

Komandata, syprovodena ot proniziteln pisyk na svirka, vdiga momchetata na kraka. Naskachaha ot mestata si i se vturnaha kym sbornoto mjasto - otypkan kryg chervena zemja v rjadkata borova gorichka.

Herceg vidja kak momchetata se strojavat po visochina i se blyskat s kljoshtavite si ramene. Tazi scena beshe obgyrnata ot oblak rozov prah.

Ravnjavaha se po vyobrazhaema, nevidima cherta. Tazi imaginerna linija sjakash stoesh pred gyrdite mu prez cjaloto mu detstvo; tja go zadyrzhashe da ne "izbyrzva" napred, spirashe go, kogato cjaloto mu syshtestvo kopneeshe da se vturne napred - tozi nevidim konec go vkarvashe v redicata, kato ne mu pozvoljovashe da se razlichava ot drugite. Gledajki kak se strojavat momchetata, Herceg shvana, che u vyzrastnite prez tezi godini vinagi beshe na lice namerenieto da prevyrnat celija mu zhivot v stroj. Verojatno tova e bilo izraz na vodenata im netyrpimost kym bezredieto, strah ot estestvenija haos i anarhija na mladostta. Vyv vseki sluchaj, s momchetata se manipulirashe po-lesno, ako bjaha stroeni po visochina (ne po onazi vytreshnata, kojato e trudno da se opredeli, a po bukvalnata, fizicheskata!), kogato vsjako ot tjah znaeshe v chij til trjabva da gleda.

- Mirnooooooooooooo! Na pyrvi i vtori, prebrojs!

- Pyrvi!

- Vtori!

- Pyrvi!

- Vtori!

- Pyrvi!

- Vtori!

- Pyrvi!

- Vtori!

- Mirnoooooooooo! V dveeeee rediiiiici strojs! Pырvite nomera, trijset krachki napreeeeed, maaaaaarsh!

Dvata otbora se otdeliha. Pырvite nomera stanaha CHERVENI, vtorite - CHERNI. Vseki otbor opredeli po edin KONSUL - momche, koeto naj-umelo boraveshe s topkata. Herceg smytно si spomnjashe za тази detska igra, a si spomnjashe i tova, che nikoga ne ja beshe obichal osobeno i edno prastaro neprijatno chuvstvo proniza tjaloto mu. Sjakash neochakvano e zaplashen ot neshto, sjakash se e ozoval v njakakyv syn, v kojto bedata ne ni srazjava okonchatelno, edin pyt zavynagi, a samo ni mychi i iztoshtava s koshmar, chak do sybuzhdaneto ni, koeto tozi pyt obache beshe syvsem neosyshtestvimo. No tova ne beshe vsichko! Spomnjashe si nejasno i nechie prisystvie, nechij pogled, svyrzan s тази igra... Dali togava se beshe boril zaradi njakogo, kojto vikashe samo za nego i koj li e mozhel da byde, sled kato po onova vreme imashe tolkova malko svoi zapaljankovci? Tvyrde vazhno e da si SPOMNI! Ne mozheshe da si objasni zashto tova e tolkova vazhno, no mu se struvashе, che veche beshe prezhivjal cjalata тази sluchka, beshe se zapoznal s njakakyv stranen prishylec, kojto be izljazyl ot moreto po neobjasnim nachin. Tova beshe njakakyv chudnovat posetitel, mozhe bi chuzhdenec - njakakyv myzh, chiito cherti ne mozheshe da vyzproizvede - ne mozheshe da si spomni nito nosa, nito cheloto, nito figurata, nishto, osven pogleda mu, kojto dobre pomneshe, bez da mozhe pri tova da se predstavi dori cveta na ochite, ot koito blikashe samo pogled! Za pryv i posleden pyt v zhivota mu njakoj go beshe gledal po takyv nachin: ne, tova ne beshe syzhalenie - tozi chovek go gledashe, sjakash nabljudava samija sebe si, sjakash razbira i proshtava vsichko, koeto njakoga e sgreshil...

Napregna do kraen predel pametta si, chuvstvajki, che ot izhoda na tova sledstvie shte zavisjat mnogo neshta. Mozhe bi v

syrceto na myglata, obgyrnala tajnstvenija prishylec ot 1947 g.) oshte ne beshe syvsem siguren v godinata) se krieshe izgubenijat kljuch za vryshtane v 1947 g.?

Dobre si spomnjashe, che тази otdavnashna sreshta se be systojala na njakakyv plazh, v sledobednata zhega, i che vsichko be zavyrshilo s t'jagostno chuvstvo, s njakakvo nelepo nedorazumenie, koeto umishleno s godini zalichavashe ot pametta si, dokato ot celija sluchaj ne ostana samo edna boleznena svetla sjanka-beleg. V nasloenijata na mnogoto vini, koito mykneshe kato kartonenija kufar, zategnat s bashtinija mu vojnishki kolan, za da ne se otvori i razsipe vyrhu sgurijata na njakoj zhelezopyten peron, ne mozheshe po nikakyv nachin da otkrie i otdeli vinata, svyrzana s tozi nepoznat prishylec, vinata, kojato po-kysno ne mozha po nikakyv nachin da byde izkupena. Pomisli s uzhas:

"Dali veche ne sym izlizal na tozi brjag?"

"Zashto se vyrna?" - otgovori mu pogledyt na malkija Herceg, chieto t'jalo se izvivashe pri edin skok.

Starata futbolna topka, s kojato decata igraeha na "narodna", beshe zakyrpena na mnogo mesta. Mrysnata j, napukana kozha, syvsem beshe izgubila ovalnata si forma. Ne sluchajno kazvaha po onova vreme: "Pylen si s vicove kato topka s krypki!" No s kolko zhar samo se boreha za тази pyrva istinska kozhena topka, kojato mozheshe da otskacha ot zemjata! Tezi "parcalki" otskachaha samo prez pyrvite pet-shest minuti ot igrata, dokato ne se pukneha shevovete na starite chorapi. Kogato podgizneshe, "parcalkata" se prevryshtashe v ligava i tezhka buca kal. Ot neja pri vseki udar se izcezhdashe voda. Vsichkite im machove zavyrshvaha s bjasno shutirane na mryсна voda, kojato shljapashe v razvlechenija chorap. Igrata svyrshva - "parcalkata" lezhi v lokvata, a momchetata se

razotivat vsjako v svojata posoka, razocharovani, che taka kratko e trajala.

"Konsulite" umelo se celeha v protivnikovite igrachi, taka che sled desetina minuti mezhdu dvata ognynja ostanaha samo chetirima igrachi, sred koito i Niko Herceg mladshi. Togava topkata uceli naj-edrija ot tezi chetirima nichii igrachi i toj s navedena glava premina kym otbora, kojto go e prostreljal. Tozi typ udar ot napompanata kozha, sjakash njakyde dylboko v sklada sys syhraneni vehtorii, otkachi i spomena za pravilata na тази stara igra i Herceg se seti, che e neobhodimo da ostanesh kolkoto se mozhe po-dylgo nichij v obstrelvanija uchastyk mezhdu dve komandi, koito sega s obshti usilija se celjat v svobodnite. Pravila vechni kato istorijata na sveta! Nima тази tyj prosta detska igra ne se otstojavashe prez vseki den ot zhivota mu? Celeha se v nego, a toj se izplyzvashe, za da ne byde uluchen, lovko izbjagvashe udarite, napadashe togava, kogato nikoj ne go ochakvashe, blizheshe ranite si v svojata byrloga i pak izlizashe v obstrelvanija uchastyk, za da se izlaga na novi opasnosti...

Oshte edin precizen udar v pleshkata otstrani sledvashtija igrach. Zasramen, i toj otide da se slee s komandata, chijto izstrel go beshe izbral. Malko po-kysno uspja da hvane letjashtata topka veche kato ravnopraven chlen na novija otbor, bez onazi stypisanost ot nichijata prinadlezhnost - skochi visoko i sys silen udar v krakata uspja da uluchi bivshija si syotbornik, taka che na polesrazhenieto ostana samo malkijat Herceg!

Ne useti, che podkrepja sebe si v tozi prashen cherven vyrtop:

- Ne se davaj, malkijat! - syskashe, klekнал v pjasyka. - Ne se ostavjaj da te uluchat! Vnimavaj, gyrba! Dobre... Otlichno! Vnimavaj sega, obryshtane, taka, taka... Dryzh se!

Podkrepja malkija samotnen skachach mezhdu dva ognynja, dokato udarite se razmenjat vse po-byrzo, zashtoto e samotnen kato mishena; krakata mu vse po-trudno se otlepvat ot zemjata, kogato skacha, tyj kato v kryga e veche nad chetirijset minuti, no podvizhnostta na momche, minalo prez ognyn i voda, za da ozhivee, mu pomaga s vyrtene na tjaloto-pumpal da se izplyzva na kosym i ot naj-opasnite topki. Dokato se zavyrta vyv vyzduha, toj e probljasvane, ostrie na nozh, kamyk-"zhabka", riba kalkan, letjashta riba, a i "chervenite", i "chernite" veche gubjat tyrpenie, che tolkova prodylzhitelno e neucelen na nichija teritorija, no igrata ne mozhe da svyrshi, dokato skacha i izbjagva popadenijata mezhdu dvata ognynja, vinagi MEZHDU! Mezhdu strogite pravila na vyzpitanieto i ludeshkija kopnezh po svobodata, mezhdu zhelanieto da ticha, lezhi, klechi, bezdelnichi i krachi sys svoja krachka, i onazi nevidima linija za ravnenie i marshiruvaneto "levi, desni!", mezhdu chistata ljubov i zhivotinskoto chiftosvane, mezhdu sljapata predanost i pustotata na zrialata vyzrast, kojato ni otuchva ot ljubovta, mezhdu zhelanijata da byde obichan i ravnodushnata vrazhdebnost, s kojato beshe obkryzhen, mezhdu kraha na Hadzhi-Banjac i svoeto izdigane, mezhdu bljanovete da zhivee sam v Robinzonovata koliba i spalnoto pomeshtenie s trijset krevata, mezhdu dobrite namerenija na onezi, koito iskaha da go "vyzpitat" i loshite posledstvija ot тази zabluda, shto li? - mezhdu otchajanoto zhelanie da umre ot ljubov po Lina Koen i zhiznenostta na vsichkite mu predci Hercegovci i Hadzhibanci, svyrzani do kraja na vechnostta ot nepreodolima omraza, koito se tyrpjaha blagodarenie na smesenata mu kryv v nezhnite mu kapiljari, kryvta na chervenite i chernite - predcite, koito mu zapovjadvaha da stane i da se bori, da ostane prav, kakvoto i da se sluchi, da dochaka dobrite dni; mezhdu usyrdnoto uchitelsko postojanstvo i anarhijata na propadnalite artisti, mezhdu

tomovete, podvyrzani s kozha knigi i patetichnite rechi na kafanskite mydreci, koito pljueha po uchenite im lyzhi, mezhdu trezvenostta i roma, bednotijata i prahosvaneto, mezhdu ednite i drugite, tezi i onezi, vinagi mezhdu - sam, na nichij, obstrelvan uchastyk! Dryzh se, malkija! Ne se ostavjaj da te uluchat!

Igrata se prevyrna veche v istinsko mychenie. Topkata vednyzh se ustremjavashe kym gyrdite na Herceg, za da se nasochi mig po-kysno s brynesht polet kym krakata mu. Trjabvashe da skacha kolkoto se mozhe poveche, che sys skoka da se zavyrtil okolo osta si, za da ja izbegne ili da se navezhda; da se mjata naljavo, a vednaga sled tova nadjasno! Tjaloto mu veche beshe pokrito s cherven prah, vezhdite, miglite, kosata - vsichko mu beshe cherveno. Dori i potta mu se prevryshtashe v chervena boja, kojato tutaksi, oshte po vreme na skoka, se spichashe ot slynceto.

No momcheto razbra kogo podkrepja Herceg i тази tolkova rjadka blagosklonnost go krepeshe neujazvim nad zemjata, po-dylgo ot kogoto i da bilo predi i sled nego na tozi teren.

- Sbor!

Spasenieto dojde s pisyka na vyzpitatelskata svirka.

Ruhna iznemoshtjal v prahta, kato se mycheshe da si poeme dyh. Slabinite mu se nadigaha i otpuskaha kato u smyrtno umoren zaek, kojto e izdyrzhal v nadbjagvaneto s kuchetata. Kucukajki, pokorno se zapyti kym ostanalite i zastana na mjastoto si v stroja.

Herceg starshi pritisna s dlan bolkata v slabinite. Kolko go obichashe v tozi mig!

Momchetata se opravaha s marshova stypka kym dynoto na plazha i skoro se skriha zad niskite koroni na pitasorite.